

آبی که از کنار دریاچه تشنه ارومیه به خارج کشور می رود...

خرداد 28، 1393

باید متوقف نمودن افزایش سطح زیر کشت استان آذربایجان غربی، الگوی درآمد و معیشت این استان را از کشاورزی به صنعت، گردشگری تغییر داد تا برای سالهای متمادی، دریاچه ارومیه همواره نگین فیروزه ای کشورمان بماند.

در این میان کنوانسیون رامسر در سال 1971 در باب حفظ تالاب های جهانی تصویب گردید و تالاب های ایران نیز به منظور حفظ و برون رفت از خشکسالی از سال 2005 مورد حمایت برنامه های عمرانی سازمان ملل متحد قرار گرفت و این در حالی است که فاز توسعه این طرح از سال 2013 آغاز شد. لذا با بهره گیری از ظرفیت سازی و ایجاد سیستم مطلوب و نیز ابزارهای مدیریتی و هم چنین نهایی سازی قانون در مجلس و مدیریت یکپارچه آب های جهان از مهم ترین دستاوردهای این اقدام به شمار می رود.

دریاچه ارومیه در وضعیت بحرانی و به عبارتی در وضعیت قرمز قرار دارد. بیش از نود درصد پهنه آبی آن خشک شده و کمتر از شش درصد از آب آن باقی مانده است.

این در حالی است که طی سال گذشته یک میلیارد متر مکعب آب وارد آن شد و امسال در پر آب ترین فصل یعنی بهار فقط چهارصد میلیون متر مکعب آب وارد دریاچه گردیده است.

در چنین شرایط وخیمی سیمصد و پنجاه میلیون متر مکعب آب از رودخانه زرینه رود میاندوآب آذربایجان غربی در جنوب دریاچه ارومیه به آذربایجان شرقی منتقل می شود و متأسفانه در در صدد اجرای فاز دوم این انتقال غیراصولی هم هستند. حال آن که می توان آبی که قرار است با هزینه های بسیار گزاف از رودخانه ارس به نام دریاچه ارومیه انتقال یابد را به شهرستان های آذربایجان شرقی اختصاص داده و با تعطیلی اجرای فاز دوم انتقال آب رودخانه زرینه رود میاندوآب به تبریز، فاز اول آن را نیز به طور کامل متوقف کرد.

از طرفی با تشدید روند بحران در دریاچه ارومیه که به عنوان یکی از مهمترین کانون های کویر زایی و بروز توفان های نمکی در منطقه و کشور مطرح است، شاهد خروج سالانه قریب به سه میلیارد متر مکعب

آب از طریق روزدخانه زاب در شهرستان سردشت در جنوب استان آذربایجان غربی به خارج از کشور می‌باشیم و این در حالیست که طبق مقررات بین‌المللی تا سال 2015 می‌بایست در راستای تعیین و استفاده بهینه از حق آب رودخانه‌های مرزی و مدیریت و مهار خروج آب‌های داخلی به خارج از کشور اقدام موثر نماییم. این در حالی است که برخورداری از آب رودخانه زاب، حق مسلم پارک ملی دریاچه ارومیه و حوضه آبریز آن می‌باشد

در تشریح گام‌های میان‌مدت برای حل این بحران می‌توان به پیش‌گیری از نابودی ما بقی دریاچه ارومیه، ارتقای سطح آگاهی عمومی و نیز مدیریت تقاضا و کاهش بهره‌برداری از آب‌های حوضه آبریز اشاره کرد. در این بین اصلاحات شیوه کشاورزی برای صرفه‌جویی در مصرف آب روستایی در چارچوب نوسازی تجهیزات و شیوه‌های نوین آبیاری بسیار حائز اهمیت است. همچنین بهره‌گیری از مشارکت‌های مردمی به وسیله آگاهی‌بخشی و تلاش برای احیای موضعی دریاچه ارومیه از دیگر اقدامات فنی و اجتماعی در خصوص موضوع حساسی چون دریاچه ارومیه می‌باشد.

باید متوقف نمودن افزایش سطح زیر کشت استان آذربایجان غربی، الگوی درآمد و معیشت این استان را از کشاورزی به صنعت، گردشگری تغییر داد تا برای سال‌های متمادی، دریاچه ارومیه همواره نگین فیروزه‌ای کشورمان بماند.

حفظ محیط زیست جزو الزامات زندگی ماست و در صورت عدم خروج دریاچه ارومیه از وضعیت بحرانی کنونی، بیش از چهار میلیون نفر از اهالی شهرها و روستاهای اطراف آن و چهارده میلیون نفر از مردم منطقه و حتی پایتخت از مضرات توفان‌های ویرانگر نمکی آن مصون نخواهند ماند.

✘

گزارش تصویری عصرایران از “مشت عثمان” در دریاچه ارومیه و مقایسه وضع امروز آن با شرایط پرآبی در سال‌های گذشته

✘

✘

✘

